

Psalm 138

Septuaginta (LXX)

- 1 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυιδ κύριε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με
- 2 σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν
- 3 τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἔξιχνίασας καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες
- 4 ὅτι οὐκ ἔστιν λόγος ἐν γλώσσῃ μου
- 5 ἵδού κύριε σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα σὺ ἐπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου
- 6 ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἔξ ἐμοῦ ἐκραταιώθη οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν
- 7 ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω
- 8 ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν σὺ εἴ ἐκεῖ ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἄδην πάρει
- 9 ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὅρθρον καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης
- 10 καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου
- 11 καὶ εἶπα ἄρα σκότος καταπατήσει με καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου
- 12 ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται ὡς τὸ σκότος αὐτῆς οὔτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς
- 13 ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου κύριε ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου
- 14 ἔξομοιογήσομαι σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθην θαυμάσια τὰ ἔργα σου καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα
- 15 οὐκ ἐκρύβῃ τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς
- 16 τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδοσαν οἱ ὁφθαλμοί σου καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς
- 17 ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεός λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν
- 18 ἔξαιριθμήσομαι αὐτούς καὶ ὑπὲρ ἄμιμον πληθυνθήσονται ἔξηγέρθην καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ
- 19 ἐὰν ἀποκτείνῃς ἀμαρτωλούς ὁ θεός ἄνδρες αἵματων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ
- 20 ὅτι ἐρεῖς εἰς διαλογισμόν λήμψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου
- 21 οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε κύριε ἐμίσησα καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἔξετηκόμην

22 τέλειον μῆσος ἐμίσουν αὐτούς εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι

23 δοκίμασόν με ὁ θεός καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου ἔτασόν με καὶ γνῶθι τὰς τρύβους μου

24 καὶ ἵδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ